

Els bisbes parlen de les vocacions, la ludopatia, la llibertat religiosa o els capellans

Dv, 10/05/2019 per Catalunya Religió

(GIEC) Els bisbes de Catalunya centren els seus escrits dominicals a parlar d'aquestes jornades, així com de la ludopatia, de la brillantor de l'Església, de la llibertat religiosa al món, dels capellans i de la xerrada diocesana a Solsona sobre "Visió i +". Cinc de les cartes dominicals parlen de les Jornades per les Vocacions.

L'administrador apostòlic de l'arxidiòcesi de Tarragona, **Jaume Pujol**, vol reflexionar sobre "la crida que a tots ens fa el Senyor", i ho fa "seguint el missatge del papa Francesc per a aquesta Jornada". Diu que el Papa es fixa en "les dues parelles de germans que formen Simó i Andreu, Jaume i Joan en la seva tasca diària com a pescadors" que amb un treball ardu "van aprendre les lleis de la natura i, a vegades, van haver de desafiar-les quan els vents eren contraris i les onades sacsejaven les barques" i que el Papa assenyala: «Com en la història de tota crida, també en aquest cas es produeix un encontre. Jesús camina, veu aquests pescadors i s'hi acosta». Afirmar que la crida del Senyor, segons el Papa, "no és una intromissió de Déu en la nostra llibertat; no és una gàbia o un pes que se'ns carrega a sobre. Per contra, és la iniciativa amorosa amb què Déu ve al nostre encontre i ens convida a entrar en un gran projecte, del qual vol que participem". Diu també que el Senyor "ens convida a viure una vida joiosa, amb contradiccions, com ens diu quan promet el cent per u i la vida eterna". Reconeix que "la crisi de vocacions, sigui en el matrimoni o en el celibat per amor a Déu, entronca sobretot amb la crisi de valors, en la família, en l'educació i en l'ambient, caracteritzat per la superficialitat, la recerca de sensacions i el rebuig tàcit al compromís estable". Finalment, diu que "perquè hi hagi decisions de lliurament s'ha de tenir en compte que la llibertat no és fer el que ens ve de gust, sinó fer lliurement el que toca".

L'arquebisbe d'Urgell, **Joan-Enric Vives**, diu que "per dir sí, cal escoltar la crida", que "des del Baptisme i la Confirmació, tots estem cridats a respondre cada dia

amb nova disponibilitat a tot el que el Senyor ens va demanant” i que “Ell sempre dóna el coratge i les forces per dur-ho a terme”. Afirmar que en el lema d’aquesta Jornada “ressonen les paraules que el mateix Sant Pare va dirigir als joves de tot el món reunits a Panamà: “Dir sí al Senyor és animar-se a abraçar la vida com ve, amb tota la seva fragilitat i petitesa. I és que la crida del Senyor (...) és la iniciativa amorosa amb què Déu ve al nostreencontre i ens convida a entrar en un gran projecte, del qual vol que participem”. Recorda que “Jesús, el Bon Pastor, ha donat la vida per les ovelles”, que dir “sí” al somni de Déu “és seguir-lo i implica oferir-li tota la vida, i oferir-la del tot, per sempre”, “és acceptar amb alegria i llibertat la possibilitat que Déu se serveixi de nosaltres per a alguna obra bona, per edificar l’Església i construir el seu Regne” i que “haurem d’estar disposats a assumir riscos per amor”. Finalment, diu que “hem de demanar a l’Esperit Sant la seva assistència perquè molts escoltin la crida, deixin enrere els temors i converteixin la seva fe en servei” i que “demanem també a la Verge Maria, Mare nostra, que ens ajudi a trobar en el camí les persones adequades, disposades a orientar i acompanyar la resposta, i que somiïn també amb nosaltres”.

El bisbe de Terrassa, **Josep Àngel Saiz**, diu que “en aquesta ocasió el papa Francesc recorda a l’inici de la seva reflexió que “la crida del Senyor ens fa portadors d’una promesa i, al mateix temps, ens demana la valentia d’arriscar-nos amb ell i per ell”, que la crida “es produeix sempre a partir d’un encontre” i que “sempre produeix sorpresa i una alegria profunda”. Afirmar que “la història de tota vocació cristiana i de tota vocació sacerdotal és la història d’un diàleg inefable entre Déu i l’ésser humà, entre l’amor de Déu que crida i la llibertat de l’home que respon” i que “la iniciativa de la crida pertany a Déu”. Diu que “el Senyor no vol que ens limitem a recórrer el camí de la vida sense pena ni glòria, sense un ideal que valgui la pena de viure i de comprometre-s’hi amb passió”. Recorda que “la vocació és una invitació a seguir Jesús pel camí que Déu ha pensat per a cadascú, el camí en el que es trobarà la felicitat, l’alegria, la plenitud, i el camí pel que podrem servir millor els altres”, i adverteix que “tota elecció comporta un risc, el desafiament d’endinsar-se en allò que és desconegut”, així com que “aquesta elecció implica el risc de deixar-ho tot per a seguir el Senyor i consagrar-se del tot a ell, per a convertir-se en col·laboradors de la seva obra”. Finalment, recorda que “el Papa ens diu que “no hi ha goig més gran que arriscar la vida pel Senyor”” i que per això “avui preguem perquè molts joves tinguin el coratge d’arriscar la vida per Ell, la valentia de respondre amb generositat a la crida d’Aquell que ha donat la vida per a la salvació de tots”.

El bisbe de Tortosa, **Enric Benavent**, diu que “si preguem per aquesta intenció és perquè sabem que tota vocació és un regal de Déu a l’Església” i que “els qui han estat cridats al sacerdoci o a la vida consagrada han rebut un gran do, però no per aprofitar-se’n en benefici propi, sinó per posar-se al servei del Poble de Déu”. Recorda que el papa Francesc, en el missatge que ha dirigit a l’Església per a la jornada d’enguany, “ens convida a reflexionar sobre el text de l’evangeli de Marc on es narra la vocació dels primers deixebles (Mc 1, 16-20)”. Afirmar que “la decisió de viure cristianament és la primera resposta a la crida del Senyor, que s’acosta a tot home des d’un respecte escrupolós a la seua llibertat” i que “la decisió de seguir a Crist implica mirar la vida com una aventura en la qual podem fer quelcom més que preocupar-nos egoïstament de les nostres coses”. Destaca que “qui s’arrisca a viure aquesta aventura i ho fa com un amic de Jesús, descobreix que no hi ha alegria més gran que lliurar la vida per Ell”. Finalment, diu que en aquesta jornada “demanem perquè aquells que senten la crida del Senyor no tinguin por a seguir-lo”.

El bisbe de Vic, **Romà Casanova**, diu que la jornada de pregària per les vocacions a la vida sacerdotal i religiosa fou “una iniciativa de sant Pau VI, en els anys setanta del segle passat, quan es va manifestar la crisi de les vocacions, la qual ens acompanya també ara, cinquanta anys després, amb una realitat encara més profunda”. Reconeix que “és aquest un moment d'emergència” i que “la situació que vivim de pobresa en les vocacions sacerdotals i religioses, posa en perill el servei sacerdotal necessari a les comunitats cristianes, i, en el cas de la vida religiosa, la continuïtat d'unes obres que estan fent molt de bé a tantes persones en la nostra societat”. Vol tornar a recordar “mesures per a un millor servei de les comunitats, posant la mirada en totes, grans o petites”. A més, exhorta a “incrementar la nostra oració i el nostre sacrifici, a fi de fer arribar al cor de Déu la nostra necessitat, des d'un veritable desig dels pastors i religiosos que necessitem”. Afirmar que “serà molt bo que, en totes les comunitats i parròquies, es faci pregària explícita per les vocacions, tant en la missa diària i dominical, com en la celebració de la litúrgia de les hores”. Finalment, convida a “la pregària comunitària amb el santíssim exposat, significativament en els dijous, tenint en compte d'afegir, en el moment de la reserva, pregàries explícites per les vocacions” i convida a fer créixer “iniciatives com els romiatges a llocs marians amb aquesta intenció; així com altres realitats de formació que ajudin a mantenir l'esperança confiada en la pregària per les vocacions”.

El cardenal **Joan Josep Omella**, a partir d'un lema d'una casa d'apostes, «Tots portem un jugador a dins», parla de la ludopatia, “una malaltia i una trista realitat, que no té edat”. Informa que “un estudi recent de la Universitat Internacional de València indica que la taxa de jugadors patològics en tractament, menors de 26 anys, va passar del 5,7% l'any 2011 al 44% el 2015”. Diu que “les apostes esportives en línia s'han convertit en la principal causa de caiguda dels adolescents i joves al pou de la ludopatia” i que “amb dotze anys molts adolescents ja han fet la seva primera aposta”. I es pregunta “com hem pogut arribar fins aquí?”. Afirmar que la ludopatia “es pot curar però, sobretot, s'ha de prevenir”, que “el factor clau per curar-la és reconèixer-la i demanar ajuda” i que “per prevenir-la cal saber dir no a la temptació del joc”. Diu que “convé recordar als nostres joves que la veritable felicitat no la donen els diners i que aquests no solucionen tots els problemes”, “que el treball i l'estalvi són una opció de vida que permet generar progrés i estabilitat”. Destaca que “hem d'incentivar la cultura de l'esforç i desaconsellar falses dreceres que prometen una riquesa material, que mai arriba i que mai és plena”. Finalment, demana que “no caiguem en la temptació d'enriquir-nos materialment d'una manera ràpida”, que obrim els ulls, obrim el cor i ens deixem seduir “per la brillantor d'allò que ens dugui a un enriquiment interior”, ja que “en això hi trobarem una font de pau, de felicitat i també de convivència familiar”.

El bisbe de Sant Feliu de Llobregat, **Agustí Cortés**, diu que “la nova Església, a més de ser bella, també resplendeix” i que “la mateixa mirada que descobreix la seva bellesa és la que es deixa impressionar per la seva brillantor”. Afirmar que “ens veiem urgits a preocupar-nos per l'efecte de la nostra presència en el món: il·luminem o no?, som realment llum?”. Destaca que “avui l'impuls evangelitzador, que ha de moure l'Església, passa sempre per la crida al testimoni, com a factor indispensable, segons molts l'únic realment eficaç en la transmissió de la fe”. Reconeix que “els pecats de l'Església enterboleixen la seva imatge davant la societat” i que “més que preocupar-nos de recuperar la bona imatge davant la societat, el nostre repte consisteix a procurar que la llum present en la mateixa Església sigui la llum de Déu brillant en “el gresol de l'Anyell”, és a dir, en

Jesucrist”. Finalment, diu que “la brillantor de l'Església és com la d'un vitrall en una catedral gòtica. Ell sol no brilla, però si el travessa una llum potent, llavors l'efecte és esplèndid”, que “cal canviar quelcom en la materialitat del vitrall o, potser, netejar-lo, però abans de res ens hem de preocupar que tot sencer es deixi travessar per la llum potent de Jesucrist” i que així “estarem segurs de compartir el mateix destí de Crist: l'Església – la ciutat nova”.

El bisbe de Lleida, **Salvador Giménez**, recorda que “hi ha una organització que s'anomena Ajuda a l'Església Necessitada que edita un informe cada dos anys sobre la llibertat religiosa en el món”, un estudi que senyala “les característiques i peculiaritats de cada país en concret” i que “ha rebut molts elogis per fer visible aquesta circumstància que alguns països s'esforcen en amagar”. Diu que “el marc teòric de l'estudi té el recolzament de l'article 18 de la Declaració Universal dels Drets Humans i de la Declaració sobre la llibertat religiosa (Dignitatis Humanae) del Concili Vaticà II” i ens facilita algunes dades d'aquest informe, com ara que “el 61% de la població mundial viu en països en els quals no es respecta la llibertat religiosa”, que “38 països pateixen greus violacions contra la llibertat religiosa” o que “la llibertat religiosa ha empitjorat a la Xina i a l'Índia però ha millorat a Síria i a Iraq”. Afirmar que “s'observa en el món occidental una gran indiferència davant d'aquest fenomen escandalós”, així com que “s'aprecia en la nostra societat un creixent analfabetisme religiós”. Diu que “en el cas dels cristians, 178 milions viuen en països en els quals hi ha discriminació i 327 milions més on hi ha persecució”. Afirmar que “l'Informe enumera dotze conclusions molt significatives” i ens convida a conèixer-les “entrant en la web d'aquesta organització”. Finalment, expressa que “els cristians no perdem l'esperança de millorar la nostra lliure condició en tots els països del món però n'agraïm la seva informació i la denúncia quan això no es produeix o es desitja ocultar”.

El bisbe de Girona, **Francesc Pardo**, diu que des de fa temps ha sentit l'expressió «pobres capellans» “en relació amb el greu problema de les acusacions de pederàstia a membres del clergat” i que “qui fa servir aquesta expressió vol salvar el bon nom de molts i molts capellans que viuen amb fidelitat i dignitat la seva opció i compromís amb el celibat”. Recorda aquests fets perquè el diumenge IV de Pasqua, “és el diumenge conegut com a diumenge del Bon Pastor, que es refereix a Jesucrist, però també, per tradició, és un dia en què recordem els capellans i la seva missió, a semblança del Bon Pastor”. Reconeix que des de fa temps “vivim el dolor, la vergonya i les conseqüències d'aquests pecats i delictes, que afecten tota l'Església” i que “quan un membre d'aquest cos actua malament i peca, tots quedem d'alguna manera afectats”, “és tota l'Església que queda afectada en la seva credibilitat i en el seu testimoniatge”. Destaca que “la majoria de capellans viuen amb fidelitat i dignitat la seva opció pel celibat, i tenen la sensació que se'ls contempla també com a sospitosos o, almenys, com a indignes de confiança” i que “necessiten ser considerats dignes de credibilitat i de coherència”. En aquest diumenge, pensant en la majoria de capellans que no apareixen com a notícia en els mitjans, diu que “cal renovar la nostra confiança envers ells” i “que cadascú pensi en aquells que coneix més, que l'han acompanyat en molts moments de la seva vida”. Finalment, demana que “els pecats i delictes d'alguns, que han de respondre davant l'Església i la societat, no enfosqueixin i facin oblidar el servei i testimoniatge de molts d'altres”.

El bisbe de Solsona, **Xavier Novell**, comunica que “el proper diumenge, dia 19 de maig a la tarda, celebrarem la IX Vetlla de l'Esperit Sant a la catedral”, una vetlla precedida de “l'eucaristia de confirmacions d'aquells adults que, havent fet el curs

Alpha, no poden o no volen rebre el sagrament de la confirmació a la seva parròquia”. Diu que aprofitarà aquesta trobada diocesana “per a tenir una xerrada sobre la visió diocesana” que ha volgut titular “Visió i +” “perquè serà una ocasió per a refrescar el rumb que hem emprès com a organització diocesana i per a presentar el que hem fet recentment, on estem i quines passes tenim al davant”. Afirmar que la visió diocesana “esbossa què ha de ser l'organització diocesana del futur i depèn d'un servidor i de tots els agents pastorals del bisbat, sobretot d'aquells que treballen en els seus organismes, departaments i delegacions”. Vol compartir-nos l'aplicació de la visió en relació a alguns consells i delegacions diocesanes; l'organització territorial; l'acompanyament dels agents de pastoral... Vol presentar alguns projectes que estan a punt i anunciar alguns projectes que només estan en estudi. Finalment, ens convida a “participar en aquesta presentació i en aquesta jornada pasqual diocesana”.